

Het belang van Limburg
1er Juni 2007

Ondertussen in Wallonië ...

Wij kunnen alleen voor Vlaamse kandidaten en partijen kiezen. Maar ook in Wallonië zijn het verkiezingen voor Kamer en Senaat. En wat daar gebeurt, is net zo belangrijk voor wat er te gebeuren staat na 10 juni. Daarom een blik over de taalgrens, waar we samen met JJB-politoloog Pascal Delwit (foto) de sterktes en de zwaktes van de verschillende politieke partijen in kaart brengen.

4 - MR: "Reynders of Michel?"

Wat is Louis Michel van plan? In 2004 is hij ongoecheid vertrokken uit de Belgische politiek omdat hij terug naar de oppositie gestuurd was na de regionale verkiezingen, maar het was duidelijk dat het geen definitief afscheid was. Michel is ook ongoecheid door de afloop van de strijd om het partijvoorzitterschap (dat Didier Reynders combineert met het voernemingschap nvdr). Hij had het voorzitterschap gevuld voor zijn zoon Charles Michel. Michel ziet wellicht toch een kans voor zichzelf in deze verkiezingen, en wil zich alvast warmlopen voor de verkiezingen van 2009. Als de MR terug in de oppositie terecht komt, verwacht de positie van Reynders en het partijvoorzitterschap voor 2009 open. Didier Reynders krijgt ook het verwijt dat hij alle ruimte inneemt en dat de lijst

voor de rest niet sterk zijn. Ook binnen de MR is lang niet iedereen gelukkig met FDP-voorzitter Olivier Mangin als instrekker in Brussel. De kanten liegen niet goed voor Reynders. In 2003 hebben de liberalen aan beide zijden van de taalprent hun hoogste score ooit gehaald. Het wordt moeilijk om die uitdaging te verspreiden. Sociaal liberaal Louis Michel bereikt te toen ook een breder publiek dan Reynders met zijn harder profiel zal kunnen bereiken. Voorts hangt Reynders zijn wagonnetje nogal duidelijk aan de locomotief Verholstadt. Hij probeert ook geen front te vormen met het CDH tegen de PS, maar stuurt aan op een duel met de PS. Maar dat heeft ook veel tekorten met de wederzijdse afkeer tussen Reynders en CDH-voorzitter Joelle Milquet.